

Després d'una llarga trajectòria en una entitat d'estalvis, i fruit de les ganes d'arribar més lluny, Domènec Xicota es va proposar nous reptes de futur que el motivessin a seguir endavant; i es va plantejar una trajectòria professional en solitari. La situació del moment el va fer decidir-se pel camp de l'assessorament d'empreses: "Els anys vuitanta van ser determinants. Es va trencar l'estatus pausat en matèria fiscal i a l'empresa se li van plantejar unes noves qüestions amb un grau de complexitat molt elevat. Això va fer que requerís una qualitat més alta en l'assessorament extern. Amb les noves regulacions sobre temes econòmics, fiscals, d'auditoria, etc., els diferents departaments de les gestories van necessitar una especialització molt important. Tot el que abans s'aglutinava en el gestor es va dispersar i especialitzar, i d'aquí sorgiren tots els despatxos que avui podem definir com a despatxos d'assessors fiscals, laborals, financers, d'assessoria comptable, etc."

Les exigències legals i econòmiques, necessàries per a anivellar-nos a la situació de la resta d'Europa, han comportat uns canvis importants en la mentalitat dels empresaris. En Domènec reivindica el paper dels assessors en aquest tema: "La societat ha avançat molt i, amb ella, els empresaris. Dins el teixit empresarial hi ha individus de tota mena, però l'evolució, en termes generals, és molt positiva. L'empresari és conscient que té unes responsabilitats, que fer negoci no és especular sinó crear un projecte empresarial i dur-lo a terme amb la màxima eficàcia i professionalitat possibles. Cada dia és més conscient que ha de complir les lleis i això ha estat possible gràcies als assessors. Nosaltres els hem conscienciat, no únicament interpretant-los les normatives, sinó també donant-los suport, ajudant-los a complir amb les obligacions fiscals i d'altres. Difícilment, l'Administració ho hagués pogut aconseguir sense l'ajut dels assessors. Nosaltres som els intermediaris entre el que l'Administració dicta i el que l'empresari desitja." Els desigs i les necessitats dels empresaris van més enllà dels assumptes econòmics. Els cal una persona que els gestioni el dia a dia en els aspectes formals, però també demanen algú de confiança que estigui a la vora: "L'empresari ha de prendre decisions al marge, fins i tot, dels propis sentiments. Per això se sent sol. Necessita una persona que l'escolti, que el compregui, que li ofereixi altres punts de vista i altres idees, o que l'ajudi a dur a terme les seves. Aquesta és la funció de l'assessor. Quan un empresari no sap a qui recórrer ha de trucar a l'assessor i aquest ha d'estar a la seva disposició. L'ha d'escoltar i ha de donar resposta a les seves inquietuds immediates o, simplement, la serenor necessària per a guanyar temps i estudiar bé el cas. L'assessor sempre ha d'anticipar-se a l'empresari."

La claredat d'idees i de conceptes que expressa en Domènec es tradueix en l'organització perfectament estudiada de la seva línia de treball. "Crec que el millor servei es pot oferir amb diverses persones especialitzades, cadascuna en una àrea determinada. A l'empresari li és més còmode dirigir-se a un centre on, de manera interrelacionada, li ofereixin totes les especialitats. No es tracta que una persona conegui tots els temes, sinó d'un centre operatiu multidisciplinari que compregui els diferents àmbits relacionats

amb l'assessoria." En Domènec compagina la feina d'assessor amb la d'auditor i manté les fronteres d'aquestes tasques molt ben definides: "Jo aplico una rígida filosofia d'incompatibilitats. Quan una empresa a la qual assessoro ha de passar per una auditoria, escollim un professional desvinculat del despatx. L'auditor ha de procurar ser el màxim de transparent possible, ha de ser totalment independent. Per això no pot auditar una empresa de la qual també és assessor."

El marc natural de treball de la seva empresa és la comarca d'Osona. La seva assessoria i l'economia de la zona han crescut plegades i per això la coneix a la perfecció: "L'evolució de la comarca d'Osona està marcada per les comunicacions. Fins al 1992 era una comarca d'interior, on l'economia estava molt especialitzada. Amb l'obertura de les comunicacions, s'ha convertit en una zona estratègica, que ofereix moltes opcions i alternatives a les empreses. Gràcies a això hem pogut oferir tots els nostres coneixements a les empreses. Ens hem ajudat mútuament. Gràcies a nosaltres, elles han millorat la seva manera de treballar, han tingut més opcions per a obtenir noves idees i abraçar nous camps." Un dels trets característics del teixit empresarial català és el predomini de les petites empreses, usualment de caràcter familiar: "La mentalitat d'empresa familiar ha marcat l'evolució dels empresaris d'Osona. La transició d'aquest tipus d'empresa ha estat sempre un tema conflictiu. La transició fiscal és el focus principal de conflictes però hi ha altres qüestions complicades. Per una banda, és difícil decidir qui ha d'esdevenir nou cap visible de l'empresa sense ferir sensibilitats i, per l'altra, sempre hi ha conflictes generacionals. Els fills arriben de la universitat amb una formació que els pares no tenien. Aquests joves s'incorporen a l'empresa amb ganes de canviar-ho tot, però, sovint, només tenen coneixements teòrics i no saben ben bé què han de fer. La distància entre la universitat i l'empresa és abismal, és tan gran que els joves no toquen de peus a terra i els pares no entenen les teories dels fills. Arribar a l'entesa, a interrelacionar-se, costa temps, esforç i molt bona voluntat. A la vida hi ha dues escoles, l'acadèmica i la de l'experiència, i les dues haurien de funcionar conjuntament. La clau es troba a voler aprofitar la part que té l'altre, ser conscient de les pròpies limitacions i treballar conjuntament, i això no és fàcil."

Domènec Xicota s'expressa amb la veu de l'experiència i del raonament. Es mostra orgullós del seu ofici i de la seva trajectòria perquè sap que ha treballat amb el màxim rigor i professionalitat. Les motivacions i les claus de l'èxit són així de simples: "Em vaig dedicar a l'assessoria perquè creia que l'empresari necessitava un servei que no se li estava oferint. I vaig voler atendre aquesta demanda amb una filosofia pròpia: el coneixement, l'experiència, la dedicació, l'esforç, la capacitat d'assumir responsabilitats i la generositat professional són conceptes bàsics. Per a mi és important tenir un estil propi, això és el que marca la diferència entre els diversos professionals. Has de tenir criteri personal, fer les coses tal com tu creus que s'han de fer, perquè és l'única manera de fer-les bé."

“És important tenir un estil propi, això és el que marca la diferència entre els diversos professionals”

Domènec Xicota - Vic (Osona)